

Нам'ятайте

про

Україну!

СВОВОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКSVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редакція / Administration:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНССоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXIX. Ч. 88.

ДЖЕРЗІ СІТІ / НЬЮ-Йорк. ЧЕТВЕР, 13-го ТРАВНЯ 1982

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, MAY 13, 1982

No. 88.

VOL. LXXXIX.

ВІДБУЛОСЯ ЗІБРАННЯ
АМЕРИКАНСЬКИХ ЧЛЕНІВ
УРЯДУ УНР

Філадельфія, Па. — У суботу, 8-го травня ц.р., тут відбулося зібрання американських членів Уряду Української Народної Республіки в присутності президента Миколи Лівницького і голови Уряду проф. Ярослава Рудницького з Канади.

Поміж справами, що їх продискутовано і прийнято до вирішення, були зовнішньополітичні, а також внутрішньополітичні справи. Щодо внутрішньополітичного фронту вирішено зберігати дію засади нестворення в громадсько-суспільній антагонізми, щоб зокрема зробити натиск на

можливості поладження справ на суспільно-громадському полі мирним способом, що вийшло б на користь всій українській справі.

З нагоди цієї наради членів Уряду складено офіційну візиту Митрополитові Церкви Владиці Стефанові, а також пороблено заходи, щоб скласти ювілейні відвідини Митрополитові Української Православної Церкви Владиці Мстиславові Бавид Бруку, Н.Дж.

Взагалом, наради пройшли в гармонійній атмосфері.

Голова СВА в проводі

Крайової ради жінок

Нью-Йорк, Н.Й. — Крайова рада жінок Америки звернулася до голови Союзу Українок Америки, мгр Івонни Рожанковської, із запрошенням стати членом Екзекутивного Комітету цієї організації на 1982-1984 роки.

Інсталяція членів відбу-

лася 15-го квітня 1982 року. Участь у проводі Ради є великим відзначенням для пропонувананих членів і накладає на них велику відповідальність. Екзекутивний комітет дає напрямки й виносить рішення ради директорів.

У Вінніпегу згорів

будинок „Просвіти“

Вінніпег, Ман. — Управа Української Читальні „Просвіта“ повідомляє, що вночі з 7-го на 8-го травня ц.р., тут згорів їхній будинок, збудований у 1921 році коштом мольдольного труду української громади цього міста. На протязі років його приміщення служило центром розвитку української культури та було вогнищем діяльності української спільноти Вінніпегу.

Після докохань у справі цієї пожежі виказалося, що підпал цього будинку був запланований, а його докнали невідомі злодії, підклали під мури читальні запальну бомбу. Ввечері будинок із його устаткуванням, араз із цінною галерією портретів українських письменників, згорів дощенту. Врятувати пощастило лише бібліотеку, до якої призбирано 5,000 книжок, з цього 4,000 — українських.

В Нью-Йорку відбудеться

український фестиваль св. Юра

Нью-Йорк, Н.Й. — В кінці цього тижня, від п'ятниці, 14-го до неділі, 16-го травня, тут на 7-й вулиці між Другою і Третьою авеню відбудеться традиційний вже український фестиваль, що його організує парохія св. Юра, атракційна програма якого, добірни харчі та інші атракції притягують увагу українців Нью-Йорку й околиць, а також інших співгромадян, які подивляються красу української пісні та танку.

Під час цьогогорічного фестивалю виступатимуть такі мистецькі одиниці: танцювальні ансамблі СУМ-А (молодші й старші), „Верховинці“, хореограф Олег Генз; молоді „Верховинці“ (найменші), керівник Дарія Генза; „Жайворонки“, дівочий хор Олександри СУМ-А, диригент Лев Струтацький, аккомпанює Соня Шерер; Школа Кобзарського Мистецтва, диригент Юлія Кистастий, адміністратор Микола Чорний; Балетна Школа Роми Приймів-Богачевської; Ансамблі бандуристів „Гомін“ з Ньюарку, диригент Володимир Юркевич; вокальний ансамбль „Промінь“, керівник Богдана Воляська; Студія українського народного ба-

лету, керівник Уляна Куніська — Шмерковська; солісти: Ляриса Магун-Гурин, Євген Титла. Крім мистецьких одиниць на фестивалі під час відкриття і привагидно виступлять з короткими привітаннями українські і американські дітячі та офіційні речники міської управи, а може й сам посадиш Едвард Кач. Дохід з фестивалю призначений на внутрішні розмалювання нової церкви св. Юра і української школи, які, як відомо, потребують фінансової підтримки української спільноти. Організатори надіються на численну участь українців.

У ЛМКЛЮБІ
ДОПОВІДАТИМЕ
РЕД. Я. ГАЙВАС

Нью-Йорк, Н.Й. — Із Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що в п'ятницю, 14-го травня ц.р., о год. 7:30 вечора, тут у приміщеннях цього Клубу, при 136 Друга авеню, ред. Ярослав Гайвас виголосить доповідь на тему: „Причини і наслідки польського зрушення“. У другій частині вечора відбудеться дискусія.

Троє учнів УМІ виступають

в Карнегі Голл

Нью-Йорк, Н.Й. — Юрій Фурда, класа Каліні Чічкі-Андрієнко, Марта Аербе, класа Лева Струтацького, Ліда Вагнер, класа Тайси Богдановської, були переможцями в андіах Ліги учителів музики в Нью-Йорку і їх вибрали до концерту молодих мистців, який відбудеться в неділю, 16-го травня, о год. 2-й по полудні, тут в репрезентативній залі Карнегі.

Кожний учитель, якщо є членом згаданої організації, може зголосити до конкурсу тільки одного завансованого учня з відповідною програмою. П'ять суддів вибрали з програми згаданих учнів два твори українських композиторів, а саме: Варіації на тему української пісні Омеляського виконає Ю.Фурда, Гавот Фурд Лисенка — Л. Вагнер, а першу частину Патетичної сонати Бетговена — Марта Аербе.

Ці самі учні візьмуть участь того ж дня о год. 5-й в концерті визначних учнів УМІ в залі Українського Інституту Америки, виконуючи там іншу програму.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ БУШ ВІТАТИМЕ 30-ТУ
КОНВЕНЦІЮ УНС

Вашінгтон. — Бюро віцепрезидента Джорджа Г.В. Буша подало до відома у середу, 5-го травня, що друга по значимості людина в Уряді Америки, віцепрезидент Джордж Буш буде присутній на 30-й Конвенції Українського Народного Союзу в пообідніх годинах у п'ятницю, 28-го травня. Він виголосить свій привіт Конвенції УНС і українцям-американцям у ЗСА. Це буде другий виступ віцепрезидента на Конвенції на форумі УНС; перший раз Дж. Буш, тоді голова Крайового Республіканського Комітету, промовляв на 28-й Конвенції УНС у Філадельфії.

Джордж Герберт Волкер Буш, крім віцепрезидентського посту і обов'язків, також, як відомо, є предсідником Сенату і головою урядової Групи менаджменту кризових ситуацій, що є частиною Ради крайової безпеки.

У грудні 1981 року, коли в Польщі проголошено воєнний стан, його призначено головою Групи спеціальної ситуації для маніпування кризи і координування інформації від і до відповідних агенцій Уряду.

Віцепрезидент вітається великим довірям Президента і на його доручення відбуває велику кількість поїздок скрізь по столиці світу, де він вміло проводить політику Регена на зовнішньому відношенні. Власне з подібної поїздки до Китаю Дж. Буш щойно повернувся.

Джордж Буш народився в родині сенатора Прескота Буша в Милтоні, Массачусетс, 12-го червня 1924 року.

Після закінчення військової середньої школи в Андові, Масс., він відразу зголосився в 1942 році до морської флотії ЗСА і став у своїй шойно 18 років віку тут наймолодшим кадетом-пілотом. Три роки участі у Другій світовій війні, від серпня 1942 року до вересня 1945 року, принесли йому кілька медалів за хоробрість.

Вищу освіту з відзначенням Дж. Буш здобув у Єльському університеті в 1948 році, де він студіював економічні науки. Після одержання диплому він переїхав на практичний вишкіл до Техасу, де працював, набуваючи потрібну практику, в різних ділянках промислу, комерції та нафтової індустрії, в якій одну фірму він заснував і очолював. Не зважаючи на успіхи в приватному секторі, Дж. Буша привабляла політика, і він був вибраний конгресменом до Вашингтону вже в 1966 році. В році 1968 його знову переобрали на другу каденцію. В Конгресі Дж. Буш був членом різних відповідалних комісій. Від 1971 року до 1973 він був амбасадором до Об'єднаних Націй і два роки головою Крайового Республіканського Комітету з січня 1973 року починаючи, коли Уряд покликав його на становище спеціального посланника Америки до континентальної Канади. Тут він виконував незвичайно тяжку працю по встановленню добрих відносин поміж Китаєм і ЗСА в час явраз, коли стосунки поміж КНР і СССР дуже погіршилися.

Згодом Дж. Буш успішно керував Центральною Роз-

Віцепрезидент Джордж Г. Буш

відною Агенцією. Він брав участь у написанні „Екзекутивного наказу“, який охоплює громадян Америки від неавторизованого нагледання за їхньою політичною діяльністю з рамени Сі-Ай-Ей.

В 1980 році на Конвенції Республіканської партії Джорджа Буша найменова-

но на кандидата на віцепрезидента разом з президентським кандидатом Рональдом Регеном і того ж року, в листопаді, американські виборці обрали його на 43-го віцепрезидента Америки. Він і його дружина Барбра Пірс належать до Єпископальної Церкви, мають п'ятеро дітей і четверо внуків.

В Америці

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ДЖІММІ КАРТЕР, ЯКИЙ тепер з дружиною перебуває на відвідинах у Данії, сказав, що він підтримує кандидатуру свого колишнього віцепрезидента Волтера Ф. Мондейла на наступного демократичного президента Америки. Промовляючи на пресовій конференції у Копенгагені, перед від'їздом до Парижу, Картер заперечив журналістів ще раз, що сам він не збирається поновно кандидувати на перший пост в країні в 1984 році.

СІРГАН—СІРГАН, ВБИВНИК СЕНАТОРА РОБЕРТА Ф. КЕННЕДІ, який перебуває у в'язниці в Каліфорнії з 1968 року, коли він вчинив це вбивство, за вироком дстав у той час досмертну тюрму. Але цей вирок, звичайно, передбачає можливе звільнення від кари через 16 років. В році 1984 передбачається таке звільнення для Сіргана, хоч є голоси, щоб пароллю йому не дали через надмірну злочинність вбивства. Тому на переслухання в цій справі, 10-го травня, в тюрмі у Соледаді, Каліфорнія, засуджений Сірган палко просив про помилування, даючи „найсильніший аргумент“, що убитий ним Роберт Кеннеді напевно пробачив би йому вбивство, якщо б жив тепер...Сірган побоюється також за своє життя через те вбивство.

У ВАЙТ ПЛЕЙНС, Н.Й., ФБІ ЗААРЕШТУВАЛО п'ятьох визначних діячів Демократичної партії в Йонкерсі, включно з головою партії Анджелло Гріппо, за незаконне вимотування грошей з філії відомої крамниці дитячих іграшок „Тойс он Ас“. Ці п'ять осіб згодом примусили крамницю заплатити їм 13,500 доларів для їхнього власного і партійного вжитку.

ЖУРНАЛ „НЮЗВІК“ КОЖНОГО РОКУ ДІСТАЄ чимало журналістичних нагород за „відмінені рапортування“, а минулого тижня цей тижневик дстав дві нагороди, що ними він особливо пишається. Це дві крайові журнальні нагороди, які дає щороку Американське товариство журнальних редакторів і Школа журналістики Колумбійського університету. В конкурсі брало участь 226 журналів, що подали 673 речі до конкурсу. Нагороду на 1982 рік за „загальну досконалість“ для журналів з тиражем понад 1 мільйон копій дстав „Нюзвік“. Другу нагороду за „найкраще окреме число“ дстав „Нюзвік“ за спеціальний випуск журналу з 14-го грудня 1981 року, присвячений В'єтнамові, п.я. „Що В'єтнам вчинив нам?“ Цей есей написав Пітер Голдмен. В числі була також згадка про українця Тараса Попеля з Чикаго.

У СУБОТУ, 8-ГО ТРАВНЯ, ТУТ, ПО РАДІО до всіх американських громадян промовляв з Білого Дому президент Рональд Реген і звертався з настійним закликом до Конгресу нарешті ухвалити його новий бюджет, який, на його думку, виведе Америку з фінансових труднощів. Цей новий компромісовий бюджет, як відомо, Президент підписав у середу, 5-го травня. Президент у п'ятихвилинній промові не торкався нічого нового, а переважно говорив про відомі речі, які його найбільше турбують: безробіття, потребу ухвали бюджету, що зменшить дефіцит, та потребу зменшити відсотки на позичках. Він переконаний, що менші зиски з позичок капіталів на різні потреби індустрії, промислу і взагалі економічного життя потягнуть за собою пожевлення економіки в усіх напрямках, і отже — зменшення безробіття, бо буде створено більше варстатів праці для безробітних, що їх кількість досягла тепер найвищого рівня за останні сорок років і становить 9.4 відсотка, тобто понад 10 мільйонів американців є без праці.

БРИТАНІЯ ЗАТІСНЮЄ КІЛЬЦЕ
ДОВКОЛА ФАЛЬКЛАНДСЬКИХ
ОСТРОВІВ

Лондон, Велика Британія. — Речники міністерства оборони Великої Британії, потверджуючи раніші інформації про затоплення чоргового аргентинського корабля, мабуть нафтового танкера, заявили, що королівська флотія здобула вже перевагу довкола Фалькландських островів і Аргентина має доступ до островів тільки повітряним шляхом.

У вівторок, 11-го травня, не було помітно жадної військової активності, крім випадку з кораблем. Згідно з інформацією британського кореспондента Брасна Ганрагена, який перебуває на британському кораблі „Гермес“, капітан британського корабля замітив на радарі ворожий корабель, який просувався поміж островами. Після кількох випущених сигнальних стрілен, аргентинський корабель намагався втекти. Британський корабель відкрив вогонь з гармат і ракет і за кілька хвилин моряки почули сильний вибух і побачили високий клуб диму від горючого корабля. Не вдалося однак встановити чи корабель затонув чи були жертви в людях.

В Нью-Йорку британський амбасадор до Об'єднаних Націй Антоні Парсонс зая-

вив кореспондентам, що переговори, метою яких є закінчити збройний конфлікт за Фалькландські острови між Великою Британією і Аргентиною, поступають вперед і є всі вигляди на мирне поладження спору, який, як каже згаданий амбасадор, може дуже легко перетворитись у велику війну. Подібно висловився також генеральний секретар ОН Гавіє Перез де Куєяр, який робить всі старання, щоб закінчити спір. Аргентинська сторона, згідно з заступником міністра закордонних справ Енріко Рос, заявив кореспондентам при вході до Головної квартири ОН, що „я приніс з собою для генерального секретаря ОН дуже потішачі і цікаві інформації“. Покищо ніхто не знає, які це інформації, але в політичних колах ОН були всі ними дуже задоволені.

Не зважаючи на заохочуючі переговори, Британія продовжує перекидати в район південного Атлантики військові підкріплення, щоб бути готовою на випадок, якщо переговори не увінчаються успіхом, або Аргентина відмовиться від відтягнення свого війська з Фалькландських островів.

Москва відкинула плян роззброєння

Юріка, Ілліной. — Президент Реген запропонував двосторонній плян роззброєння для ЗСА і СССР, промовляючи тут на випускній церемонії в його Альма Матер Юріка коледжі в неділю, 9-го травня.

Згідно з цим пляном СССР і ЗСА спершу зменшать свої запаси зброї на одну третину, і стосується це в першу чергу арсеналу атомних головок на наземних і морських ракетах. Речники

Адміністрації у звіті, зробленому раніше, подали, що за урядовим підрахунком кожна сторона має готових для нищівної дії приблизно 7,500 ракет з такими головками. Пропозиція Президента зменшила б цю кількість в Америці і в Совєт-

ському Союзі до приблизно 500 штук для кожної сторони. Кляса випускників цього коледжу з промови Президента довідалася також про те, що він вислав листа до Леоніда Брежнєва з пропозицією відбутись розмову на вершині вже під кінець червня цього року.

Тим часом є вістки з Москви, що там уважають пропозицію Президента тільки „риторикою“ і намаганням Р.Регена втихомирити, мовляючи його миролюбними заявами протести проти зброєнь на внутрішньому фронті, як і в Європі, де в останньому часі відбуваються сильні демонстрації проти американських „палів війни“.

Радіо „Солідарність“ закликає
до демонстрацій

Варшава, Польща. — Пресові агентства інформують, що радіостанція „Солідарність“, передачі якої були замовлені на деякий час і багато осіб, слухачів цих передач в Польщі, думали, що військова хунта прем'єра Войцеха Ярузельського вже попала на слід цієї радіостанції, знову заговорила на повний голос, закликаючи поляків гідно відмітити п'ятимісячє тривання воєнного стану протестами і демонстраціями.

Невідомо, кажуть політичні спостерігачі, чи багато поляків зрозуміли заклики радіостанції, бо передачі були досить неважкі, краще чути було бойові пісні і політичні новини, але недовіки передачі направили свою видавничою діяльність члени „Солідарності“, які масово розкидали майже в усіх містах Польщі протестні летючки, обвинувачуючи в них комуністичний уряд і так званий Військову раду національного спасіння за терор в країні, ув'язнення невинних чоловіків і жінок, створення нестерпного стану на господарчому відтинку, зумисне приховування правди від очей західних кореспондентів і дипломатів тощо.

Режим однак не піддається. Кореспонденти інформують, що на вулицях Варшави, грасують військові і поліційні відділи, а вікнами страєс час-від-часу гук танків, проїжджаючих по вулицях для застрашування населення. Військова рада навіть не дала можливості студентам і молоді відзначити гідно 37-му річчю

перемоги над гітлерівською Німеччиною і посилені відділи поліції та війська взяли розганяти молоді, що збиралася на площі Перемоги. Військо, на наказ своїх старшин, знищило також покладений і прикрашений біло-червоними красками хрест, але ці заходи не допомогли, бо населення кошиками зносило квіти, щоб на великій площі викласти новий квітчастий хрест, який кожного разу знищували поліціянти. Військо і поліція не допустили до формування потестатійного походу молодих, не зважаючи на те, що вони збиралися кілька разів все в нових місцях. На брутальність поліції молоді відповідала викриками „гестапо“, „фашисти“, обидуючи при тому поліцію камінням.

Вимжає стало відомим, що Військова рада наказала двома американським дипломатам, Джанові Зеролісові і Денові Говардові, покинути Польщу, бо, мовляв, їхня праця не вкладається в рамки дипломатичного статусу. Обидвом дипломатам польський режим закинув, що вони отримали від д-ра Ришарда Герчиньського документ, який „компромітує Польську Народну Республіку“. Згаданий дипломат мусьять покинути Польщу до п'ятниці, 14-го травня. Американська амбасада категорично заперечує обвинувачення міністерства закордонних справ, яке, до речі, не могло навіть пояснити чому переліток польських вчених папери є шкідливими для інтересів Польщі.

СВОБОДА

SVOBODA USPS (30-420 ISSN 0274-8964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає, що право в матеріалі, який подається, належить автору. Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів, які подаються. Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів, які подаються. Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів, які подаються.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пастор Грегем в совєтському „раю“

Провідники деяких американських християнських Церков — відомі зі своєї політичної наївності чи прямої легкомисливості, і тим легше їх використати Москві для своїх політично-пропагандистських цілей. Під час корейської війни, деякі церковні провідники одверто поширювали вістки, начебто американці уживали біохімічні засоби в війні проти північних корейців.

Як було про це поінформовано в пресі, відомий американський євангеліст-проповідник Біллі Грегем прийняв запрошення совєтського уряду взяти участь у конференції релігійних провідників у Москві, з різних країн світу — в справі загрози атомової війни.

Ще на початку своєї проповідницької кар'єри пастор Грегем був одним з „бойових антикомуністів“ в Америці і беззастановно пригдував християнським громадам Америки, що „совєтська порода комунізму — це найбільша загроза християнству“. Його ширість, добродушність та його вміння захопити увагу слухачів спричинили до того, що він став дуже популярним в Америці і поза нею. Прийшло воно до того саме тоді, коли він в 1959 році відвідав СРСР, як турист, і бачив совєтський „рай“ на власні очі. Він був теж приятелем кількох президентів Америки.

Тим більше його рішення прийняти запрошення совєтського уряду в участі в „релігійній“ конференції у Москві потрясло офіційний Вашингтон до чималої міри. Віцепрезидент Джордж Буш, як і інші члени Уряду і Конгресу, перестерігали Грегема перед поїздкою у побоюванні, що його використає совєтська пропаганда і то в цьому часі, коли американсько-совєтські відносини знаходяться у найгіршому стані.

Як можна було сподіватися, поведінка Грегема в Москві — навіть перед його виступом на т. зв. релігійній конференції — не визначає його як глибоко-релігійну людину, а радше як політичного опортуніста, який уже думає про есентуальну другу поїздку до СРСР. На його проповіді він ані разу не згадав про положення баптистів і інших християнських віроісповідань у СРСР, ані не сказав, що віруючим людям совєтське „правосилля“ відмовляє багато прав і привілеїв, що їм належаться згідно із совєтською конституцією. Наприклад, родина суботників Ващенко, яка перебула кілька років в американській амбасаді в Москві — не має права на еміграцію, і її далі забороняє совєтський уряд виїхати з СРСР.

Яка і кому є користь з цього, що пастор Грегем бере участь у московській конференції? Поки що совєтська преса замовчала про його приїзд до Москви, а його проповідь у баптистській церкві не передавано ані через телебачення, ані в радіо, ані поінформовано про це в пресі.

У результаті поїздки Грегема принесе хіба єдину „користь“, а це моральну підтримку „миролюбному“ совєтському уряду. Навіть якщо б Грегем старався бути дійсно нестримним і об'єктивним на цій „релігійній конференції“, що саме в цих днях відбувається совєтська пропаганда використовує тільки те, що вийде їй на користь.

Наївність західних церковників щодо комунізму має свою довгу, передову історію. Ще в 1940 році Гюлет Джансон, голова англійської Церкви в Англії, у своїй книжці „Совєтська сила“, змалював в дуже чорних барвах економічно-демократичну систему Заходу, а про совєтську систему так писав: „У протиставу до цієї (західної) економічної системи є система в Совєтському Союзі, де співпраця заступає конкуренційний хаос, а план забирає місце заворушення й безладдя... Громада, радше як індивідуальна людина, є в центрі уваги... Вислімінування зиску робить місце вислімінуванню цілі...“ Росія — це найбільш моральна країна, що мені доводилося зустрічати...“

Його книжка появилася саме в часі найбільшого терору Сталіна після загарбання Західної України і Західної Білорусії, після нападу на Фінляндію та загарбання балтійських країн!

Чимало духовних провідників на Заході було зовсім запліплених у відношенні до комунізму, а зокрема до його практичного примінення в житті людини. Багато з них і в дальшому є запліпленими, і терпіння і мучеництво мільйонів було спричинене їхньою наївністю, яку вони пояснювали своїм ідеалізмом і „доброю волею“.

ВЕРНОН ВОЛТЕРС, ЧОЛОВИЙ ДОРАДНИК державного секретаря Александра Гейга, заявив під час зустрічі з кореспондентами, що так звану війну за Фалькландські острови, яка ведеться між Великою Британією і Аргентиною, можна сміливо назвати „наївною війною“. Волтерс висловив надію, що обидві сторони зможуть знайти розв'язку цього конфлікту за Фалькландськими островами, який довів до антагонізмів в обидвох країнах, що мають меншість ті самі політичні цілі. При тому він натякнув, маючи на увазі прем'єр-міністра Маргарет Тачер, що жінки дуже часто більш вперті, як чоловіки. „Я не хвалю однієї і не ганю другої сторони“, — заявив В. Волтерс. — „Я тільки стверджую факт“.

В історії Української Церкви чимало світлих призначень, далеко понад пересіч. Петро Могила, Веламин Рутський, Андрей Шептицький — хоч би тільки ці три прихильники схоплених призначень вказують на вершини, на яких стояли ієрархи Української Церкви — перед її розколом і після нього. І стоїть по нинішній день і завдяки тим великим постатям, що їх дарував Українській Церкві й українському народові Всевийшній — Українська Церква була і є неухитною фортецею, об яку розбиваються безперервні атаки її ворогів. Коли з нагоди 40-ліття архієрейської хіротонії Первоієрарха Української Православної Церкви в ЗСА Мстислава українське суспільство складає йому свій привіт, свій поклін, то це не тільки куртуазна формальність. Це ствердження, що Владика Мстислав — із світським прізвищем Степан Скрипник — це цілком особлива, виняткова постать в історії Української Церкви й українського народу. Бо це духовник, який має за собою стажд воляка, активного громадського діяча-політика, борця за українську школу, за відновлення української громадської права, активного політика й лідера, обдарованого просто подивугідним організаційським хистом у ділянці Церкви, громади і культури.

Круті життєві стежки Владика

Дивними стежками вела

Юрій Шерех у своїй книжці „Не для дітей“, розглядаючи причину нашої бездержавності, доходить до висновку, що на перешкоді нашому державному відродженню стоять три страшні вороги: Москва, український провінціалізм та наш комплекс кочової байдужості.

І, хоч від Переяслава та Полтави проминуло вже декілька сторіч, хоч вітри долі випрошували нас „на чисті води та ясні зорі“ еміграції, ми духовно в нічому не змінилися та нічому не навчилися в новому англосакському світі.

Навпаки, ми сидимо вже 33 роки в нетрях нашого гетто-розсирвання, послабленні, пережерті іржкою ненависті й нетерпимості до інакшомислячих наших земляків та зуживаємо майже всю нашу енергію, не для визволення України, а для здобування „ворожих“ зимовишків, роз'ятрювання політичних міжусобиць та повільного самознищення.

Звичайно, у всьому є трохи перебільшування. І тому дехто може закинути мені, що мої погляди і твердження — не сумнісні і дійсні. Бо не заважаючи на всі наші недоліки й хибки, та на нашу довголітню бездержавність ми все ж таки, існуємо, як народ, почуваємо себе українцями та поволи здобуємо визнання у цілому світі.

Той рідкісний феномен, на мою думку, ми завдячуємо спорадичним зривам, які будять народ з летаргич-

Іван Кедрин

ВЛАДИКА — ВОЯК, ГРОМАДЯНИН, ПОЛІТИК, ОРГАНІЗАТОР

Господня рука Владика по його 84-літньому життєвому шляхові. Як 18-річного юнака взяли його під час Першої світової війни, у 1916 році, до російської армії. Але з вибухом української визвольної війни революцій він вступив в ряди Дієвої Армії УНР, був ранений, був старшиною для особливих доручень, був дипломатичним кур'єром, після прогони визвольної війни працював короткий час у Львові в українській кооперації, але перенісся на Волинь і там став одним із провідних українських діячів. Це не було легке життя і не була легка доля. Бо хоча Волинь була і є однією з найбільш свідомих частин великої Української Землі і тому російський Тимчасовий Уряд визнав владу Українського Секретаріату в Києві над п'яти губерніями, між ними — Волинською (Другий Універсал з 3-го липня 1917 року, де протекторію, обмеженої влади Секретаріату, не названо). Але може власне тому проти Холмщини і Волині, якнайдалі на захід висунених українських земель, були спрямовані найбільші русифікаторські й згодом польонізаторські зусилля.

Степан Скрипник став заступником посади міста Рівного, став головою

Українського Шкільного Товариства (на зразок галицької „Рідної Школи“), став членом Православної Епархіальної Ради на Волині, врешті у 1932 році став послом до Варшавського союму і був ним аж до вибуху Другої світової війни. Волинським вояком від 1919 до 1939 року, коли Польща мала під своєю фактичною владою — спершу військову, згодом і цивільною — Волинь, було там аж 13 осіб. Найпристойніше ставився до українства з усіх тих шостий з черги вояка польський, публіцист Станіслав Сроковський, але урядова несповна півтори року. Найскрашніше сформулював польську державну політику на Волині Генрих Юзефський, що був там вояком двома наворотами — 1928-1929 і 1930-1938. Він був автором так званого „Сокальського кордону“ і — майстром у політичній деморалізації української місцевості верхівки. Говорив плавно по-українськи і в заміну за співпрацю з ним, з польською державною адміністрацією, обіцявав дрібні полегшення в ділянці кооперації та шкільництва — із строгим відокремлюванням усього українського організаційного життя на Волині від сумісних діянь життя у Східній Галичині,

яку вважав розсадником руйнівного протидержавного націоналізму. Фактичною владою на всіх північно-західних землях Західної України були тоді військові командири Корпусу Охорони Пограниччя (КОП) — і були командантами поліції, які дивилися радше на директиви від департаменту безпеки в міністерстві внутрішніх справ у Варшаві, як архітекта національної політики, як на місцевого вояку.

Степан Скрипник був одним із найперших які згадували суть хитрої і підступної політики Генриха Юзефського, грабаря української кооперації й українських шкіл, і розійшовся з своїми колегами волинськими послами з листи Безпартійного Бюроу Співпраці з урядом (ББВР). У варшавському союмі він належав до Комісії фінансової і закордонно-політичної, але, очевидно, ніхто з польських членів будь-якої сесії Комісії не міг там мати будь-який вплив, бо його правила майоризували польські представники. Коли почалася ганебна акція руйнування українських православних церков на Волині, як колишніх католицьких, з промовчанням, що вони були греко-католицькими, українськими, а не римо-католицькими, польськими, у боротьбі проти того брутального польського діла Степан Скрипник тісно співпрацював з Митрополитом Андреем із Свято-

(Закінчення на стор. 4)

Олексій Журба

Пен гаслові або втрачені ілюзії

„Краще один раз побачити, ніж сто разів почути“. Багато хто чує афоризм „краще пізно, як ніколи“ аж тут у Америці розкрив мені всі грані свого глибинного змісту. В Україні ціла армія пропагандистів-активістів, штатних і позаштатних атетів, — прости їм, Господи, прогрішення їхні — не від великого розуму це дється, — лекторів різної масті, якості і нахилу, втлумачували, довбали, вбивали і вбивають у людські макітри „мудрощі“ про ризик перевагу соціалізму над капіталізмом.

Навіть дитина, яка ще не вміє бовкнути слова „мама“, вже політично підкована і знає, — „тільки в країні соціалізму — людина людний друг, товариш, брат“ і всіляка різна спорідненість, яка тільки може існувати... Тільки у соціалістах — все для людини, все для блага людини, і тільки в соціалістах людина може дихати вільно, а особливо (простіть віщам і баранам їхню недалекорозумність!) у Радянському Союзі... повітря спеціально для людського дихання. Така вже хемічна структура того повітря — дихаєш і надихаєшся не можеш.

Зовсім не те в країнах капіталу! А особливо в остої — оплоті капіталізму — Америці. Вже в тих Америках дійшло до парадоксів — тількино дитина народилася, а вона, дивись, вже американець. Усе на службі капіталу. Все тебе лякає, все примушує. А особливо, легендарна постань, ставлення держави і уряду, агент ФБІ під секретним псевдом „Крейзі Едді“! З усіх каналів телебачення силою примушує тебе: „купи новий телевизор“, „купи нове авто!“, „купи новий дім!“, „взьми гроші з банку!“. Навіть форма, не говорячи вже про зміст, — наказова, імперативна.

Зовсім інакше в Совєтському Союзі. Там тебе ніхто не примушує. Тобі радять. От ви, шановна громадянко, пані чи пане-товаришу, що читаєте ці рядки, уважно вчитайтесь і зрозумійте до кінця що неспорту ризиків по між СРСР і ЗСА.

Візьміть, наприклад, таке гасло-лозунг: „Комунізм — неминує!“

Ну що, второпали? Яко то глибина, широчина, не повторювати. Ніхто тобі не наказує, ніхто від тебе не вимагає. Не питають: хочеш ти того комунізму чи ні; чекаєш його чи ні; потрібен він взагалі тобі чи ні. А він приїде — навіть без твого хотіння.

Або, наприклад, лагідніший, але глобальний зміст: „Держава — це ми“. Що, вдумалися? Ну-ну, поворошіть мозком! Підключайте свою сіру речовину! Це ж тільки подумати! „Держава — це ми!“

А хто — ми? А це ж я, моя Жінка, Теща — держава. Приходило, бувало, з праці додому голодний, а в хаті, як виметено — ні хлі-

ба, ні м'яса, навіть пороку від них нема. А кого обвинувачуєш, на кому злість зриваєш? На жінці, бо вона — держава. Треба — тридцять болячок їй у печінку — добре урядувати, щоб налагодити кормову базу в своєму регіоні.

А буває так, що свою рідну най-найпрекраснішу жінку навіть поцілувати не можна. Бо в одній кімнаті мешкаємо: я, вона — моя най-най... і далі четверто дитини, теща і менша дитина донька. Ну як тут поцілуєшся, трясця їхній матері, коли все повипулювало на тебе баньки; у... іроді!

Тут, само собою, теща від мене на горіхи вже дістає, аж до нових вінків вистачить. Чому? Тому, що вона — держава. Найнаведє порядок у своїй парадії, а якщо не може дати людині окрему кімнату, щоб та людина могла цілуватися, коли хоче, зі своєю рідною най-найпрекраснішою другою половиною, то нема чого лізти на таку високу посаду, з такою великою відповідальністю. А то, дивись, держава!

Оце ж так приймні і виходить. Якщо ти — держава, то нема кому жалітися, бо ти сам є велике чабє! Якщо є якісь незручності, то ти сам в них і винен. Бачите, яка велика відповідальність лягає на немичні плечі „вінця творіння“ — людини!

А це вже розповідь мені милій приятель — теж „державо“ собі: — Заходжу, — каже він, — до жінки, вона якраз на фермі в колгоспі дояркою працювала, і бачу — на стіні, поплід стріхою лозунг великий висить, не знаєте, що таке лозунг! От, молоде-зелене! це гасло, п'ятак — червоне дрантя, а на ньому напис великий зі знаком околику. — Так от, значить, — веде він далі, — лозунг висить: „Дамо на 500 літрів молока більше від кожної лінійної корови!“ — Я, ото, і питаю жінку, — не зупиняється він, — Це хто дасть? А вона руки вбоки (а там є де руки покласти!) говорить: — це ж ми з Мухом, „Муха“ — це корова (чорнава). — Та ти ж ялова! — Ну, і почалося. Не пам'ятаю, як там і що було, але добре пригадую собі, як завідував фермою і ковалі злімали з м'яса голови об'єднанні дитини. — І з чого ж це все закрутилося? Та через те гасло: „Дамо!“ От який непоборну силу несе в собі лозунг, — подумав, я собі, розділяючи голову мою приклад, яка все ще зберігала форму чеберця.

А одного разу вирішили ми з жінкою порозкошувати і зашли до ідальні „Самообслуговування“, ця форма розрахована на людську свідомість. Це приблизно так: сам набрав собі, чого хочеш; сам поїв, якщо хочеш і якщо є що; сам собі сказав „Спасибі!“, якщо не сподобалося — сам пишеш на себе скаргу.

Стали з жінкою в чергу і (Закінчення на стор. 4)

Остап Тарнавський

ПЕРЕД ШОСТИМ З'ЇЗДОМ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ

На нараді Президії 26-го грудня 1959 року обрано Комісію щоб підготувати видання літературного збірника. До цієї Комісії увійшли: Григорій Костюк, Галина Журба, Святослав Гордієвський, Вадим Лесич та Остап Тарнавський. Завдяки посвяті Галини Журби, що почала збірку фондів на це видання, вже в наступному році, 24-го грудня 1960 року Комісія подала план видання літературного збірника „Слово“ та доручила це видання Редакційній Колегії у складі: Гр. Костюк (головний редактор), Галина Журба, Іван Корвицький, Богдан Кравців, Вадим Лесич і Микола Шлемкевич. Перший збірник „Слово“ вийшов у 1962 році у великому форматі на 500 сторінок друку у мистецькому оформленні Якова Гніздоровського. Успіх першого збірника підбурив Президію до дальшої праці і вже в 1964 році вийшов другий збірник „Слово“ і в тому ж році відбувся другий з'їзд українських письменників у Нью-Йорку, 26-го-27-го грудня. В основі з'їзду праці стояли творчо-ідейні проблеми та становище літератури у світі та в українському світі. Був переведений симпозиум на тему „Традиції і новаторство“, в якому висловилися Григорій Костюк, як модератор, Юрій Шевельов, Улас Самчук, Юрій Лавриненко і Василь Барка. В загальній сесії Гр. Костюк говорив про літературу в Україні й на еміграції, Остап Тарнавський подав загальний огляд шляхів західної поезії від Болдера до сучасних поетів англо-американського світу, Лесья Хралава і Богдан Гоговський доповіли про специфіку літератури для дітей.

Третій з'їзд українських письменників в еміграції відбувся 18-19 травня 1968 року. Цей з'їзд був присвячений в основному відзначенню 50-річчя відновлення української державності. На з'їзді зроблено огляд літератури за цей півстоліття. Доповідачами були Гр. Костюк, Петро

Голубенко, Ігор Губаржевський, Йосип Гіряк, Богдан Кравців, Василь Гришко, Іван Фізер і Григорій Лузницький. Окрема сесія була присвячена жанровому оглядові літератури між двома війнами і доповідачами були: Богдан Рубчак, Улас Самчук, Остап Тарнавський, Іван Корвицький, Богдан Бойчук і Марко Царинник.

В тому ж році третього з'їзду вийшов друком і третій збірник „Слово“ і теж і цей наш збірник намагався навітрити перерийний шлях 50-ліття еміграційної літератури і відзначити майже п'ятнадцятирічну діяльність Об'єднання „Слово“. У передовій статті редактор збірника Гр. Костюк подав короткий огляд еміграційної літератури за п'ятьдесят років, закінчуючи його оглядом творчості наймолодших — членів Ньюйоркської групи. У збірнику подано добірку з недрукованої повісті першого нашого письменника-емігранта Володимира Винниченка „Слово за тобою, Сталіне“. Чого варта біо-бібліографічна довідка письменників, які друкувалися у трьох збірниках „Слово“, їх, разом зі списком австралійських членів „Слова“ майже сотня. Статті прикрашені фотографіями авторів і цих фотографій теж півсотні, що ставить цей збірник на позицію важливого документу.

Четвертий з'їзд українських письменників в еміграції відбувся у дні 28-го-29-го листопада 1970 року в Нью-Йорку. Великою турботою на з'їзді була нова хвиля переслідувань українських письменників в Україні. Вже в 1966 році, на 34-му Конгресі міжнародної організації письменників — Інтернаціональний ПЕН група українських письменників — членів ПЕН зголосила протест проти арешту письменників в Україні за їхні погляди і їхню творчість. Представники „Слова“ брали участь у з'їзді Міжнародної Амністії, що в той час взяла в оборону Івана Дзюбу. Виславо петиції до відомих у світі діячів літератури і культури з проханням підтримати оборонну акцію „Слова“. Від Четвертого з'їзду письменників були вислані звернення в обороні переслідуваних і арештованих письменників в Україні до Комісії Людських Прав Об'єднання Націй, Юнеско, Інтернаціонального ПЕН і Міжнародної Амністії. З нагоди Четвертого з'їзду з'явився і четвертий збірник „Слово“. Тим разом наш збірник з'явився завдяки заходам і праці наших канадських колег, що зумили пожиттєво свою працю й оформити себе формально в Об'єднання Українських Письменників в

Канаді „Слово“, це формальне оформлення дало змогу дістати деяку додому від канадського уряду. Та це більше відомий громадянин-власник книгарні в Едмонтоні Богдан Мельничук погодився своїм коштом видати четвертий збірник „Слово“. Це зразу розв'язало проблему видання нашого збірника і він вийшов у Канаді накладом Української Книгарні Богдана Мельничука в Едмонтоні. У збірнику надруковано твори майже сорока українських поетів, письменників і критиків з різних країн поселення — тож його характер не змінився і він, як і попередні збірники, репрезентує творчість письменників в еміграції.

Цей видавничий успіх перерішив і дальші видання збірника „Слово“. Хоч видання четвертого збірника не принесло успіху видавцеві, а навпаки, та він вже не виявив охоти до фінансування п'ятого збірника, то все ж таки і п'ятий збірник став реальністю завдяки активності наших канадських колег, головно голови Об'єднання Українських Письменників у Канаді Юрія Васильовича Стефаніка, що взяв на себе головну редакційну роботу. П'ятий збірник вийшов в 1973 році — як подано у Писльлові — на кошти, зібрані канадськими установами та особами, головно завдяки доцятим від Шевченківської Фундації, Провінційного Уряду Альберти і Фонду В. Стефаніка.

П'ятий збірник нагадав Президії про з'їзд, що — згідно із статутом-повинен відбуватися щодва роки. П'ятий з'їзд українських письменників відбувся 22-го-23-го березня 1975 року в Нью-Йорку. Предсідник з'їзду Улас Самчук відзначив двадцятилітнє існування організації письменників, навізуючи до діяльності МУР-у, що проіснував був десять років у післявоєнних роках у Німеччині і що його продовженням являється „Слово“. На з'їзді були виголошені доповіді на актуальні літературні теми. Прочитано доповіді Івана Кошелівця про стан літератури в Україні, а три панелісти говорили про окремі жанри літературної діяльності в еміграції, а саме: Лариса Ониськевич про українську еміграційну драму, Леонід Рудницький про українську еміграційну прозу, а Ян Славутич дав інформаційну довідку про українську літературу в Канаді, підкресливши важливість бібліографічної документації українських видань.

(Продовження буде)

Українці в міжетнічних програмах

ЕССЕКС КОЛЕДЖ

Кількість етнічних або міжетнічних програм і фестивалів у стейті Нью Джерсі постійно зростає і поглиблюються нові етнічні групи. Однією з них є філіппінська група, котра зросла за десять років на підставі даних перепису з 1970 і 1980 років з 5,623 до 24,377 (у ЗСА їх півтора мільйона), має сильну організацію Конгрес Філіппінців-Американців у Джерсі Сіті, Н.Дж., де й почали видавати газету „CAFS News” та

вже астигли дістати федеральну допомогу на переведення едукативної програми при Ессекс кавіті коледжі.

З їх ініціативи цей же коледж став спонсором першого міжетнічного фестивалю, запланованого як щорічна імпреза, що відбувся 3-го квітня 1982 року. Програма складалася з мистецьких виступів різних етнічних груп у великій аудиторії коледжу, виставок в просторому форумі, та прийняття з філіппінським буфетом.

У мистецькій частині участь брали філіппінці, португальці, уругвайці, пуерториканці, гаїтяни. (Запланований виступ українського танцювального ансамблю не відбувся, бо танцюристи були перешкожені участю в іншій імпрезі). Із виступів варто вирізнити традиційні філіппінські танки, а несподіванкою був мішаний хор, що відспівав в'язанку мисливських філіппінських народних пісень. Португальці, котрі мають в Ньюарку свою впереводжену і просперуючу дільницю, запланували народні строї у двадцяти парках із різних частин Португалії, від Оporto до Альгарве, пояснюючи їх в португальській мові;

затанцювали народні танки, а закінчили виступ сумовитою піснею „фалдо”, що оспівує трагічну долю португальських рибалок. Цілком інший тип уругвайських танків, що дещо нагадують еспанський вплив, елегантно відтанцювали чотири пари. Оригінальність строїв збільшила ефективність виступу — дівчата в білих легких суконках, всі з однаковою гладкою зачіскою з довгою косого, а чоловіки в чорних жакетах та білих широких „шараварах”, підперезаних широким срібним поясом. Більшість учасників програми — це студенти цього ж коледжу, а з великою оркестрою і хором виступила середня школа зі

східної частини міста. Організатори шкодували, що не було українського виступу, а шкода й наша, бо такий культурний обмін дає нагоду вийти поза коло східноєвропейських етнічних груп і познайомити інші народи із нашою народною культурою, та й пізнати і цінити їхню. Зате українська виставка предметів народної творчості, а зокрема показ писання писанок, котрий демонструвала і пояснювала Євгенія Харченко, викликала значне зацікавлення.

Всі співучасні національні групи одержали сертифікати призначення, котрі дуже формально вручено на сцені, де зібрався офіційні гості: президент Ессекс коледжу д-р Захарій Ямба, Кенет Гібсон, посадині Ньюарку, Грейс Аллен, канцлер уругвайського консульства, також консули Філіппін і Португалії та президент Філіппінського Конгресу — Гонзалес Велес.

Цілість імпрези була старанно запланована і переведена і дала початок для майбутніх фестивалів. У склад комітету фестивалю входили професори цього ж коледжу. Іх всіх ціхує ввічливість і східно-азійська чечність, а проблеми цієї етнічної групи подібні до наших, ставлячи на першому плані — збереження національної ідентичності і охорону молоді перед шкідливими впливами довкілля. Ессекс коледж став для них осередком, де завдяки прихильності д-ра Захарія Ямби і при допомозі

федеральної допомоги запровадили вишкільні програми для філіппінців-американців громади стейту Нью Джерсі. Пізнавши цю стічну групу, набравшись пошани до них, а й подиву та призначення для такого ще відвідування еміграційної групи.

БІБЛІОТЕКА В САВТ РИВЕР

Амбітний етнічний проєкт запланувала невелика публічна бібліотека в Савт Ривер, Нью Джерсі, при фінансовій підтримці (гренту) від стейтського Комітету для гуманістики. Прості, названий „дослідницькою бібліотекою”, включав участь п'ятих більших етнічних груп в цьому ж містечку, а саме: малярську, польську, італійську, португальську і російську. Для кожної з них призначено один місяць на різномірну програму і виставки документальних пам'яток фотографій, книжок і народного мистецтва, зокрема речей робіт. Все підготували самі етнічні групи, що дає запоруку автентичності і правильності навісвітлення культури і історії їхнього народу і збереження тут же етнічної спадщини.

Організатори не обмежуються лише до народної традиції і побуту, так званих „фолк-лайф”, але дають перегляд історії та політичної ситуації у своїй країні та літератури, музики, мистецтва і народного мистецтва, а при тім вказують на збереження

і плекання усього культурного надбання у даній етнічній групі. І так, для прикладу, монітуючи малярську програму (з рамені Комітету для гуманістики), можна було ствердити такий підхід. Про малярську музику (класичну і народну) доповідав Джордж Дженікс, музичний коментатор радіофідерації „Н.І. Таймс”, а про малярську літературу на тлі історично-політичного розвою Мадярищини говорив проф. Августин Мольнар, переплітаючи доповідь англійською мовою рецитациями поезій в малярській мові, що є однією із рекомендацій Комітету для гуманістики (включати й рідну мову для учасників, що можуть не знати добре англійської мови).

Савт Ривер — невелике містечко, біля 16,000 мешканців; крім цих вирахованих груп, має й більшу групу білорусинів, а всього кілька родин українських, хоча в околиці є їх більше. Обидві ці групи підтягнено під російську програму в проєкті бібліотеки, мабуть, наслідком неінформованості бібліотекарки (!), згідно тенденційного уложення програми російської групи. Все ж таки, завдяки інтерв'ю білоруської групи, вдалося справу вияснити і білоруську програму вилучено, як окрему. Дуже добру доповідь про Біло-

рус (історія, географія, сучасне політичне положення, побут тощо) та про життя білоруської групи в стейті Нью Джерсі мала Галина Русак, ілюструючи її прозірками зі сучасної Білорусі та з тутешньої етнічної групи.

Українська програма, запланована початково, в рамках російської, була призначена на науку писання українських писанок 6-го квітня, котру мала вести Венді Біркема-ер (без порозуміння з будь-якою українською групою, хоч би з недалекого Нью Брансвіку). Поінформовано директорку бібліотеки про окремішність української групи і для доповнення передано відповідні українські афіші та брошури, а малу виставку народного мистецтва вклала Гатала з Савт Ривер і Дарія Лозова з Парліну. Також Франя Стек з Фордс відвідала бібліотеку і дала потрібні інформації.

Цей інцидент показав зайвий раз, як треба пильно слідувати за тим, щоб боронити правильне ідентифікування української етнічної групи і її культури, котру все ще дехто включає під свою „фірму”. Цим разом була нагода вияснити справу і навіть перевести відповідну інформаційну роботу в публічній бібліотеці, що залишить свій слід на майбутнє.

Д.Рак

Екзекутива Союзу Українок Америки

Округна Управа СУА в Нью Йорку

повідомляють, що

з нагоди Ювілейного відзначення 50-ліття ПЕРШОГО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО КОНГРЕСУ в АМЕРИЦІ

відбудеться

в неділю, 13-го червня 1982 р., о год. 1:30 по пол. в готелі Рузвельт в Нью Йорку, Н. Й. при Madison Avenue і 45-й вул.

СВЯТОЧНИЙ ПОЛУДЕНОК

У ПРОГРАМІ ПОЛУДЕНКА ЗАПЛАНОВАНО ВІДЗНАЧЕННЯ УЧАСНИЦЬ КОНГРЕСУ І НАЙСТАРШИХ ВІДПІВІС СУА ТА МИСТЕЦЬКУ ПРОГРАМУ.

Вступ на полуденок вносить \$25.00 від особи. Зголошення разом з чеком прислати до Канцелярії СУА — 108 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й. 10003 до 31-го травня 1982 року.

Філадельфія, Па.

Трентон, Н. Дж.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ

для відзначення 10-ліття створення ШКОЛИ УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮВАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ

„ВОЛОШКИ”

Директор школи: ЗОЯ ГРАУР КОРСУН

Керівники ансамблю:

ОЛЕКСАНДЕР ГРАУР, СОФІЯ ЯНУШ

Участь беруть: ШКОЛА УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮВАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ „ВОЛОШКИ” І АНСАМБЛЬ „ВОЛОШКИ” з ФІЛАДЕЛФІЇ.

Неділя, 23-го травня 1982 р., год. 5-та дня NORTHEAST HIGH SCHOOL, PHILADELPHIA, Pa. Coffman and Algon Avenues

Програми можна набути в батьків учнів, або в скляпах: „Orion”, „Cosmos” та УОК Центр

ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ФОНД СТРОЇВ ШКОЛИ

Український Літературно-Мистецький Клуб у Філадельфії, Па.

власно

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

ПОЕТА-ДИСИДЕНТА

ВАСИЛЯ СТУСА

в якому беруть участь:

Д-р ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ ..... Поезія Василя Стуса НАДІЯ СІВІЛІНА ..... Слово про поета дисидента Творчі читання: акторка КЛАВДІЯ ГОШ, акторка ЕВЕЛІНА БЕЛЮЦЬ, студентка НАТАЛІЯ КОВАЛИШИН. У музичній частині виступлять: ЛЕСЯ РУДИЙ — піаніно, ЕВЕЛІНА БЕЛЮЦЬ — спів, ЛЕОНІД ВЕРБИЦЬКИЙ — піаніст, аккомпаніатор.

Комітет Оборони Національних і Людських Прав України переводить акцію в обороні Василя Стуса.

Дня 23-го травня 1982 р., о год. 5-й веч.

в приміщенні Культурного Центру

при 700 Седар Рд., Ебінгтон, Філадельфія, Па.

На закінчення буде гутірка при каві та солодким.

Управа Клубу шире запрошує все Українське Громадянство до участі.

РАДА ПРИХИЛЬНИКІВ АНАБАЗИСУ

Відділ Ірвінгтон і Ньюарк, Н. Дж.

власно

„Симоненко — людина й легенда”

яку виголосить

проф. Валентин Мороз

в неділю, 16-го травня 1982 р., в год. 4-й по пол.

Доповідь відбудеться

в Українському Народнім Домі в Ірвінгтоні, Н. Дж.

при 140 Проспект Авеню

До участі запрошуємо все Українське Громадянство.

Вступ за добровільними датками. УПРАВА

Музикальний Концерт

- КВАРТЕТИ
- ДУХОВА ОРКЕСТРА
- ХОРИ
- СОЛІСТИ

Зустріч із слухачами радіопередачі

“РІДНІ АКОРАДИ”

в: УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ 140 PROSPECT AVENUE (ПОМІЖ 41 - 42 STREET) Irvington, N.J. 07111

коли? 15-го ТРАВНЯ о: 7:00 pm

СЛУХАЙТЕ КОЖНОЇ НЕДІЛІ О 5:30 ПОПЛУДНІ WPOW - 1330 AM on your radio dial

Мирослав Прокоп

РОБІТНИЧІ СТРАЙКИ в ПОЛЯЩІ 1980

Ціна: \$7.00 з пересилкою. Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтського податку.

SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

БУВШИЙ

УСС

АРТИСТ-МАЛЯР

ІВАН КУЧМАК

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого і Ніколи Незабутнього МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ

бл. п. артиста-малю Івана Кучмака,

який упокоївся 12-го травня 1977 р., в глибоких молитвах та у величній жалю, ми клонимо свої голови перед його пам'яттю, яка вічно буде жити в наших серцях. В його пам'яті буде відправлена Панахида в православній церкві св. Михайла, Гемстед, Лонг Айленд, Н. Й., 23-го травня 1982 року.

У великому смутку:

дружина — ОКСАНА

син — ІГОР

з родиною

КУЧМАКИ

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що з волі Всевисшнього, несподівано відійшов від нас у Вічність, дня 9-го травня 1982 року наш Найдорожчий і Незабутній

МУЖ і ТАТО

бл. п.

МИХАЙЛО СИДОР

народжений 16-го листопада 1920 р. в с. Вишняки, Львів, Україна.

ПАНАХИДИ відбудуться в середу і четвер, 12-го і 13-го травня 1982 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в п'ятницю, 14-го травня 1982 р., о год. 9:30 ранку до церкви св. Юра в Нью Йорку, а після на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Горем прибиті:

ТЕОДОРА — дружина

ІГОР — син з дружиною ОЛЕО

Ближчі і дальша Родина в Америці, Європі й Україні

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 11-го квітня 1982 року в Україні, у Тернополі, відійшла у Вічність на 94-му році життя, наша Найдорожча

МАТИ, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

бл. п.

АННА БРИКОВИЧ

з КОРДУВІВ

Численна Родина і Друзі відповіли Тіло Покійної на цвинтар в Тернополі і поклали її на Вічний спочинок побіч могил бл. п. Петра, мужа Покійної.

Горем прибиті:

діти:

ІРЕНА МАЗЕПА в Україні

ОКСАНА СЕРЕДЮК з мужем БОГДАНОМ

внуки:

ЯРОПОЛК, ПЕТРУСЬ і ОЛЕГ

ЛЮБОМИР з дружиною ОРИСЕО

АРТЕМ з дружиною ЛЯРИСОЮ

РОМА з мужем ВІТАЛІЕМ

ГАЛЯ з мужем РОМАНОМ

правнуки:

РОМАН, БОГДАН, ЮРІЙ, ІГОР,

АНДРІЙ, ОКСАНА і НАЗАРЧИК

зять — ПЕТРО РІШЕТУХА

та ближчі і дальша Родина

бл. п.

ВАСИЛЬ БОДРУГ

Залишив у тяжкому смутку дружину Ірину і пасербія Марту Мур з чоловіком Михайлом, Софію, Тамару і Богдана, і тестів Александру і Інок. Романа Воробкевичів та ближчу і дальшу Родину.

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ були відслужені у церкві св. Йосафата у Ворен, Миш. Тіло Покійного було зложено на цвинтарі Вулфрам і Пірард.

Семинар українського демократичного руху

У суботу, 12-го червня, у Філадельфії відбудеться семінар УДР. Точніші інформації про нього будуть своєчасно подані, але вже сьогодні відомо, що він зачнеться в год. 11-й перед полуднем і триватиме до год. 4-ої, враховуючи перерву на полуденок.

Центральною темою семінара буде майбутність української політики в дідорі. Для того будуть представлені думки обох політично активних людей молодшого покоління на ті внутрішніх і зовнішніх аспектів українського політичного життя; у викладі учасника старшого покоління буде висвітлено характер політики і її реальні вартості в стосунку до виробляючого на Заході молодого політичного активу.

Цими проблемами ніхто досі ґрунтовно не займався крім ритуальної характеристики „нашої надійної патріотичної молоді“, навіть при відсутності бажання серйозно цю молодь пізнати. Тим більше не було зусиль подати про елементи політичної ідентифікації для щораз новіших учасників українського життя у всіх його розгалуженнях, тих, що щороку кінчають середні й високі школи, поповнюючи ряди громади.

Очевидно, що у цій сфері існують поважні занедбані, небезпека відчуження між собою поколінь, і безперспективність політичного майбутнього української діаспори. Виміна думок, яка повинна йти в напрямі практичної поправки ситуації і забезпечення зрілих молодим активом найповніших ділянок українського політичного життя.

ВИСТАВКА Т. ВИРСТИ В РОЧЕСТЕРІ

Рочестер, Н.Й. — Відомий український мистецтвознавець, який втілює велику і заслужену славу у Європі, зокрема у Франції, експонуватиме тут, у залі Школи св. Йосафата два дні свої твори. Виставка картин сучасного мистецтва цього артиста-малювача, що її спонсорує Фонд Катедр Українознавства, буде в суботу, 15-го травня, від години 4-ої по полудні до 10-ої вечора; а в неділю, 16-го травня, від години 10-ої ранку до 6-ої вечора. Це остання виставка з циклу виставок мистецтва Т. Вирсти цієї весни перед його від'їздом знову до Парижу, Франція, де мистецтвом постійно перебуває. З успіхом ще цього місяця Т. Вирстав експонував свої твори в УІА в Нью-Йорку та Ньюарку в залі церкви св. Івана Хрестителя.

ТРІО ВИСТУПИТЬ НА ЮВІЛЕЙНОМУ КОНЦЕРТІ

Савт Бавнд Брук, Н. Дж. — 3 Ювілейного Комітету Української Православної Церкви У ЗСА для відзначення 40-річчя хіротонії 84-річчя з дня народження Первозверха Владика-Митрополита Мстислава додатково подають, що в концерті, у суботу, 15-го травня, о 7-й годині вечора, в Домі Української Культури, крім співаків Ренати Бабака, Андрія Добрянського і Філадельфійського хору „Прометей“ під диригентурою Михайла Дяблоти, виступить також відоме тріо: Галина Стрілець, скрипка; Нестор Цибірський, віолончель; і Тома Гриньків, фортепіано.

Пean гаслові...

(Продовження зі стор. 2)

сунемо поволі вперед; підійшли до хліба, а там лозунг: „Хліб — народне багатство“. Хотіли ми від того багатства й собі крихту взяти, бо ми частина того народу, але того багатства кат-ма, як корова язиком злизала.

Сунемо далі. Бачимо там, де повинно бути м'ясо, лежить цюс на м'ясо несхоже й тхне квашеною капустою. На лиці жінки віддзеркалюється, як на транспарантах жовтневої демонстрації, графік зросту калорійних і смакових якостей продуктів соціалістичного харчоблюку.

Ми поспішили далі до бачка з крантиком і написом „Чай“. Беру склянку, ставлю під той крантик, відкрутив, і полилося щось чисте, як дитяча сльоза.

Налив дві склянки, хочу закрити, а воно — бісова техніка — не закручується; підставляю, щоб не текло на підлогу, третю склянку, а потім ще. І так мені у цьому бльоці харчування з мону-ментальним написом: „Ми боремося за звання комуністичної бригади“, замість пирі націдило шість склянок чистої води!

Нарешті підходимо до каси. На ній знову лозунг: „Нічого так дорого не цінить, як посмішка“. Видувши з себе посмішку і підношу її разом з шістьма склянками чаю „дитячі сльози“. Касирка — жінка з бюстом Джейн Рассел, дивиться на

мене занадто підфарбованими очима і, стуливши губи, щидить: — Чого це ви, товаришу, шкритесь! Я вам не коханка, щоб з мною загравати! — Виглядало, що ця Мессаліна може боротися не тільки за звання комуністичної бригади.

В переляку я не знав що сказати і скоріше для самозахисту питаю: — А чого це, добродію, у вас такий білий чай?

— А тому, — каже, — що це чай — „Біла роза“.

Я не знайшов у своєму мовному запасі відповіді. Вона, бюстом, у якому було серце, повне великої любові і пошани до людей, вибила мені чека. І я заплатив за „Білу розу“, поймав до столу. Апетит і настрої були зіпсовані!

Схопивши дружину, я кинувся до дверей, але і на них великими літерами на колісах білому аркушеві паперу красувався лозунг: „Поів — прибори!“ — і намальована рука з вказівним пальцем, що повертає мене у вертеп безмежного піклування про людські шлунки і душі; тож я відніс склянки і поклав на столі з брудним посудом, де знову такі майорів лозунг: „Поважай труд прибиральниць!“

Прийшов я додому, сів проти вікна з Торічелієвою порожнечкою у шлунку й голові, сиджу собі і дивлюсь пісними очима на вулицю і чекаю на „Комунізм, який неминучий“.

Владика...

(Продовження зі стор. 2)

юрської гори та послом від УНДО (Українське Національно-демократичне Об'єднання) Степаном Бараном, який був насправді одним із найкращих знавців історії Української Церкви та одним із найбільш палких її оборонців. Отож, уже за свого послання, за своєї політично-громадської діяльності Степан Скрипник зискав собі ім'я, як активний церковний діяч, як вірний визнавець української православної віри і величчя української православної автокефалії.

Із світського діяча — духовник

Тому, коли під час Другої світової війни вдалося переконати німецьких правителів у Генеральній Губернії, на яку перейменовано Польщу, щоб українцями зрусифіковану ієрархію Православної Церкви в Польщі, в якій російське населення становило мінімальний відсоток, — Степан Скрипник наче автоматично став кандидатом на одного з Владик. Він міг ним стати, коли несподівано трагічно згинула у Льво-

ві його дружина Іванна з дому Вітковицька. Тоді, тому 40 років, коли висвячено Степана Скрипника спершу на духовника та швидко потім піднесено до єпископського стану, годі було передбачити, що новосвячений Владика Мстислав стане не тільки первозверхом Української Православної Церкви, Митрополитом Автокефальної Церкви в діаспорі, але й насправжнім Мужем Провидіння для УКПЦеркви. Владика Мстислав — всеукраїнським патріотом-державником, людиною по-надпартизанською, проте глибоким демократом, що не визнає ніяких диктатур і диктатур і не словом, а ділом стоїть на сторожі правопорядку. Свій християнський екуменізм доказав своєю згодою на святкування разом із Митрополитом Української Католицької Церкви в Америці Степаном тисячоліття християнства України. В ювілейну дату Його Блаженства Митрополита Мстислава — всі українці без різниці віри й обласного походження єднаються у найсердечніших бажаннях — ще довгих літ.

Відгуки на озвучену книгу

У червні минулого року ми звернулися в українській пресі до громадства з проханням допомогти в нашій праці, яку ми започаткували для незрячих братів українців.

На наше звернення ми дістали багато листів, широкі поради, признання і заохоти та вияв влчності тих, які потребують допомоги і опіки. Листи написані з великою турботою про долю незрячих людей, деякі писані старечою тремтливою рукою, пропонуючи свої поради і поміч.

От деякі листи. Ксеня Свірска, 84 роки життя, зі Св. Катерини, Канада, пише: „...я вчинила в „Наший Меті“, що ви опікуєтесь незрячими нашими українськими людьми. Нехай Всевишній благословить вас і вашу працю. Для тих бідних людей я хочу писати вам хроніку мого містечка Товстого, повіт Скалат...“

я наговорили і наспівала на магнетофонні стрічки 36 гайок, яких мене навчила моя бабуня, наговорили і наспівала ціле весілля. Величчя в церкві і коло церкви, Різдво, Йордан, Новий Рік, як дівчата справляли обжинки, обходили Андрія, життя наших людей з-перед Першої світової війни, як виховували дітей як заграєте тим бідним людям, то пригадають собі, як люди жили на нашій любій батьківщині...“

Листи Ксені Свірської довгі, ширі, годі все тут переповідати. Вона прислала шість озвучених магнетофонних стрічок, і щоб їх прослухати, треба було дев'ять годин часу. Це дуже шиний і вартісний музейний матеріал, багато в ньому призабутих і нідє незаписаних звичаїв, обрядових пісень, гайок, стародавніх щедрівок, яких вчила її бабуня ще з попереднього сторіччя. Зі згаданих стрічок можна робити копії, тільки „щоби ніхто не викидав мого імені“.

„Прошу зробити копії для Марти Кокельської, оперової співачки, бо там і за її батька записано...“ він ще студентом вчив церковний хор в нашому місті, а і моя старша сестра співала в алтарах...“ К. Свірській належить велика влчність і признання, що вона подумала і записала на стрічку такий цінний матеріал про обряди, звичаї і давні традиції нашого народу. Петро Батрух з Сирaków хоче чимось допомогти, тому вислав гармонію 60-басову (акордеон), 30-ть шкіряних пасків до годинників, які сам приготував, і дві книжки та просить „налишити, може, я ще в чім міг би допомогти, я пенсіонер, часу хватує...“ Він радить „награти оповідання, жарті і гарні пісні для тих покривджених осіб та здоровити всіх, що не бачать“.

Марта Тарнавська, письменниця з Філадельфії, пише про озвучену книгу. Це прекрасна ідея і я тішуся, що завдяки вам вона вже частинно реалізована... Широ вітаю цю вашу ініціативу і бажаю вам сили і витривалості у поборюванні всіх труднощів. Це

надзвичайно важлива і дуже корисна громадська праця... Сьогодні, на жаль, мала змогу записати (на стрічку) вибір поезій із „Землетрусу“ і шлю вам для колекції вашого центру... до лучаю 10 дол. на фонд вашого проєкту...“

Д-р Павло Турула з Чикаго пише: „...я вже почав збирати дані про людей, яких можна буде включити в програму, вам можемо бути влчні за започаткування цієї корисної програми...“

Саводія Дичко-Блавацька з Філадельфії пише: „Прошу прийняти моє шире і велике признання і влчність за ваш шляхетний почин, озвучення книжок для незрячих українців. Постараюсь сказати дещо про наше благородне діло в радіогодині ім. Володимира Блавацького, якої я є керівником... Пересилаю скромну пожертву на вашу працю в пам'ят'я св. пам'яті Володимира Мельника, актора українських театрів (10 дол.)“

Микола Мартиненко з Філадельфії переслав 50 дол. і листа, в якому пише: „...я дуже влчний за вашу таку корисну працю для нас сліпих, які мають труднощі з читанням, а велику спрагу до рідного слова...“

Теодор Моравський з Натлі, Нью Джерзі відмовився від прийняття, яке йому за 25-річну працю мала справити Управа Корпорації Гофман - Ля Рош, а попросив її гроші, в сумі 225 дол., переслати для Товариства в Клівленді, що опікується незрячими українцями. Не маємо слів подяки для Т. Моравського за такий прихильний і ширий християнський вияв любові і уваги до покривджених природою братів.

Григорій Онішко з Філадельфії пише: „Я почув радісну вістку, що ви реєструєте українські книжки, а хотів би також слухати їх на касетах, бо я сліпий і старий...“

Український Золотий Хрест, 8-ий Відділ ім. Олени Теліги в Клівленді, прислав 50 дол. і гарного заохочуючого листа зі заперенням дальшої помічі співпраці.

Це голоси з різних місцевостей українських громад, голоси тих, що потребують помічі, і тих, що ними журяться і хотіли б їм допомогти. Кількість листів, телефонів і зацікавлення нашої програмою — це незаперечний доказ, що наша програма і наша акція є правильною і потрібна.

Ми стараємося розбудувати програму, наскільки дозволяють нам обставини і фінансові можливості. Ми збільшили число озвучених книжок, маємо їх 40 різних назв і авторів. В цьому нам допомагали: Іванна Савичка і Христия Карпеліч (Лемківський Вечір в Клівленді), Марта Тарнавська, Святослав Караванський, Тоня Шийка, Дарія Федорів, Люба Лобур, Якіма Люта, Таїса Маглай, Надія Мигайчук, Надія Світлична і Євеліна Белюць.

Заінтересування озвученою книжкою росте, сьогодні маємо вже 60-ть зареєстрованих незрячих осіб, дальші зголошення надходять. Озвучені книги є

у русі, незрячі просять про нові теми і нових авторів. Ми стараємося у міру наших фінансових засобів їх озвучувати і поможувати, та запотребування далеко більше, ніж наші споможності.

Всі незрячі користають з поради послуг безкоштовно. За інформаціями можна писати по-українськи.

Подасмо жертводавцям, що допомогли організувати програму для незрячих українців, бо без їх допомоги ми не рушилися б з місця: Теодор Моравський — 225 дол.; Мирослава і д-р Юрій Оришкевич — 160 дол.; 100 дол. Володимир Грабець, Українське Лікарське Товариство, Відділ Огайо, д-р Володимир Возняк, д-р Ігор Захарій, УЗО-Відділ УККА в Клівленді, мгр Василь Ліщинський; 63 дол. д-р Ярослав Мигайчук, 50 дол. Микола Мартиненко, Сергій Заполєнко, Всеволод Заліско, адвокатська фірма - Базарко - Футей - Оришкевич, Микола Кульчицький; 30 дол. Марія Палідор; 25 дол.: Антон Бабенко, Мирослава і Роман Грабець; 20 дол.: Митрон Харина; 10 дол.: Теодор Галемей Марта Тарнавська, Оля Дем'ячук, Марія Футей, Євдокія Блавацька, Григорій Онішко. Кредитова Кооператива „Самопоміч“ — 50 дол., Т-во „Самопоміч“ — 20 дол., Бюро Суспільної Опіки — 20 дол., д-р Теодор Ткачук — 20 дол., д-р Павло Турула — 10 дол., всі з Чикаго. Всі пожертви відрізняються від податку. Ми й надалі потребуємо вашої допомоги. Допоможіть продовжувати корисну працю для покривдженого брата. Всім жертводавцям і тим, що допомогли нам у нашій праці, шире дякуємо.

Кілька слів про ініціаторку програми „Озвучена книга“ Мирослава — дружина д-ра Юрія Оришкевича, мати трьох дітей — Юрко, Тарас і Мотря. Юрко і Тарас допомагають у репродукції записаних стрічок безкорисно. Мирослава активна в Пласті і Товаристві „Рідна Школа“ та в українській громаді Клівленду. Вірна християнським засадам, вона має вроджений, санітмент і шляхетне серце до покривджених природою людей, хворих, немінчих і тих, що терплять нужду і недостатки. Обдарована організаційним хистом, послужлива, привітна, готує кожному допомогти. Двадцять кілька років працює в Товаристві для незрячих людей як фахова сила. Тепер вона захопилася програмою для незрячих українців, які віддає дуже багато часу, енергії і знання. Мирослава належить подяку і признання за програму для незрячих українців, про яку ніхто дотепер не думав.

За інформаціями слід писати: Mrs. Myroslawa Oryshkevych, c/o Cleveland Society for the Blind, 1909 E. 101 St., Cleveland, Ohio, 44106. Чеки і „моні ордери“ просимо виставляти на: The Cleveland Society f/t Blind, Ukrainian Taping Service.

Инж. Іван Фур

• FOR SALE •

ВШАНУЮТЬ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Ютика, Н. Й. — Заходима парафіяльного уряду церкви св. Володимира і Громадського комітету всіх існуючих в цьому місті організацій тут відбудуться святкування для відзначення Блаженнішого Патріярха Йосифа з нагоди 90-ліття з дня народження. У програмі: субота, 15-го травня, о год. 6-й вечора — Мольбен в наміренні Ювілята; год. 7-ма — концерт у власній аудиторії біля церкви при 6 Катедрі плейс. В неділю, 16-го травня, о год. 5:30 по полудні, Владика Василь Лостен, єпископ Стемфордський архієпископії, поблагословить новий іконостас; о год. 7-й відбудеться бенкет в пошану фундаторів іконостасу і відзначення 25-ліття Стемфордської єпархії.

ДЕРМАТОЛОГ J. BARAL, M.D.

245 East 63rd Street New York, N.Y. Tel.: (212) 355-2829
Лікування всіх шкірних захворювань, лікування хвороб, пересадження волосся. Приймаємо тіпкы за попереднім дозволеньням. Говоримо також по-польськи і по-німецьки. Приймаємо Medicare.

Український Вільний Університет у Мюнхені

ЮВІЛЕЙНА КНИГА УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЧНОЇ ГІМНАЗІЇ у ЛЬВОВІ

Ціна: \$26.55 з пересилкою. Мешканців світу Нью Джерзі зобов'язує 5% стейвового податку.

SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму EFFICIENCY APARTMENTS „СТАРІЙ САМБІР“ коло Союзівки, бл.з. дороги ч. 209 — на сезон, або тижнево чи місячно. ВОЛОДИМИР БУШАК (212) 441-3858 або (914) 626-7049

HELP WANTED

GENERAL DEVELOPMENT Sales Manager, Trainees. Earn \$50,000 1st Year. Full Time — Part Time. Free Training. Very high commissions. Call Mr. Kent — (212) 275-5601

• FUNERAL DIRECTORS •

Richard H. Burnadz UKRAINIAN FUNERAL HOME MCNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME 371 Lakeview Avenue CLIFTON, N.J. Phone (201) 772-1880 R. H. Burnadz — J. J. McNeerney Funeral Directors Chapels available through out the Metropolitan Area.

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦІ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 868-2475 191 Avenue „A“ NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-3638 Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ Завдяки влаштуванню на похорони в каплицях, похованнях в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

Дайте змогу Вашим дітям провести літо на Союзівці!

Візьміть участь у різноманітній літній програмі Союзівки.

Тенісовий табір ..... 20-30-го червня
Хлоп'ячий табір ..... 19-го червня — 3-го липня
Дівочий табір ..... 3-17-го липня
Курси стилізованих українських танків ..... 18-31 липня (Для початкувчих та завансованих)
Веде Стефанія Антоник-Чаплицька
Святкування Молоді (для дітей) ..... 1-7-го серпня
Святкування Молоді (для старшої молоді) ..... 7-14-го серпня
Курс Театрального Мистецтва ..... 7-го — 14-го серпня під проводом Лариси Лаврет і Володимира Лисняка
Курси Українознавства ..... 1-14-го серпня
Курси українських народних танків ..... 15-28-го серпня (Для початкувчих та завансованих)
Веде Петро Марунчак
За дальшими інформаціями, прошу зголошуватися:

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Foodmore Rd. • Kerhonkson, N.Y. 12446
Or call (914) 626-5641

СОЮЗИВКА

проголошує

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

для хлопців і дівчат у віці 12 — 18 рр.
від 20-го до 30-го червня 1982 р.

- Програма — щоденний прохор, інструкції гри тенісу для початкувчих і завансованих, основна техніка, тактика, теорія, підготовка до турнірової гри.
- Інструктори: ЗЕНОН СНИЛИК і ЮРІЙ САВЧАК.
- Таборники повинні привезти свій власний виряд, (включно з 3-ма банками м'ячків).
- Пріміщення і харчі — \$150.00, теніс — \$55.00.
- Тенісовий табір це найкраща нагода приготуватися до турнірів на СОЮЗИВЦІ.

Зголошення висилати:

SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446 (914) 626-5641

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСОЮЗУ ПРАЦЯ

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів

За інформаціями пишть до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
3C Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.

або телефонуйте (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

Granite

Marble

Bronze

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.